

והכטיל בחשך הולך, שהרי מפסלה החשך הוא בא, ואין לו או רעולים.

רבי שמעון אמר, בא ראה, כתוב טוב ילד מספן וחכם, מי זה ילד מספן? הרי באורה, ונתקbaar שהו יצר טוב. אבל טוב ילד, זהו שפטות (תהלים לו) נעיר התייחס גם ילד קניתי, וזה הוא נעיר שהו ילד מספן, שאין לו מעצמו כלום. ולמה נקרא נעיר? משום שיש לו, חדש הלבנה שפםיך מתחדשת, וחמידה הוא ילד מספן, כמו שאמרנו. וחכם, משום ששורה בו חכמה.

מפליך זkan - זהו יצר הרע, כמו שנאמר, שהרי מיום שהיה לא יצא מטמאתו לעולמים. והוא כסיל, שפל דרכיו הם בדרך רעה, והולך ומטסה את בני האדם ולא יודע להזהר, והוא בא עם אדם בעיליות כדי להסתותם מדרך טוביה בדרך רעה.

בא ראה, על זה מקדים עם אדם ביום שנולד, כדי שמאין לו, שהרי בשביא יצר הטוב, לא יכול האדם להאמין לו, ודומה עליו כמעמשה. כמו זה שנינו, מי הוא רשע ערים? זהו מי שפקדים לטען דבריו לפניו הדין טרם יבא חברו בעל הדין, כמו שנאמר משל

(ז) צדיק בראשון בריבו וגוי. כמו זה (היא נא הוה) רשע ערים, כמו שנאמר (בראשית ג) והפץ היה ערים, והוא מקדים ושורה עמו של אדם בטרם יבא חברו לשורת עליון. ומשום שהוא מקדים, והנה טוען טענותו עמו - בשביא חברו, שהו יצר הטוב, מרע את האדם עמו ולא יכול לזרוף רاسו באלו הטעין על כתפו כל הפשאות של העולם בגול אותו רשע ערים חבריה דאיו יצר הטוב, אבל יכול לזרוף

ועליה אמר שלמה עליו השלום (קהלת ב) והכטיל בחשך הולך. דהא מפסיטה דחשך קא אטיא ולית לייה נהו רעולים.

רבי שמעון אמר, פא חזי, כתיב טוב ילד מספן וחכם. מאן ילד מספן, הא אוקМОך ואתפמר דאיו יצר טוב. אבל טוב ילד, הדא הוא דכתיב, (תהלים לו) נעיר התייחס גם זקנתי. וזה הוא נעיר דאיו ילד מספן דלית ליה מגראמייה כלום. ואפאי אקרי נעיר, בגין דאית ליה חרטו דסיהרא דמתחרשא תדר, ותדר אייה ילד מספן כמה דאמון. וחכם, בגין דחכמה שרייא ביה.

מפליך זkan, דא הוא יצר הרע במא דאתמר. דהא מן יומא דהוה לא נפק ממסابتיה לעולמיין, ואיהו בסיל. אבל ארחו איינון לאrho בישא, ואזיל וסטוי לבני נשא ולא ידע לאזדהרא. ואיהו אתי עם בר נש בתסקופין בגין לאסטהה לון מאrho טבא לאrho בישא.

פא חזי, על דא אקדים עם בר נש ביומא דאתילד בגין דיהימין לייה. דהא כד אתי יצר טוב לא יכול בר נש למהיימנא לייה ודקמי עליה במטולא. בגונא דא פגנן, מאן הוא רשע ערים, דא הוא מאן דאקדים לאטענא מלוי לקמי דיננא עד לא ייתי חבריה מארי דיננא. כמה דאת אמר, (משל Ich) צדיק בראשון בריבו וגוי.

בגונא דא (הוא נא Hai) רשע ערים, כמה דאת אמר, (בראשית ג) והנחש היה ערים. והוא אקדים ושרי עמיה דבר נש עד לא ייתי חבריה לאשראה עלייה. בגין דאיו אקדים והא אטען טענתיה עמיה, כד אתי חבריה דאיו יצר הטוב, אבל איש לייה לבר נש בחדיה ולא יכול לזרוף